

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1446/06
15.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца "АА", кога заступа АБ, адвокат, против туженог Министарства привреде Републике Србије - Сектора за управне, управно надзорне и нормативне послове у области регистрације привредних субјеката, ради поништаја решења туженог број 160-720-00-00120/06, од 15. марта 2006. године, у предмету уписа промене података у Регистар привредних субјеката, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства привреде Републике Србије - Сектора за управне, управно надзорне и нормативне послове у области регистрације привредних субјеката број: 160-720-00-00120/06-06, од 15. марта 2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је жалба тужиоца "АА", изјављена против закључка Агенције за привредне регистре Републике Србије, број 108567-1/2006 од 27.02.2006. године, којим је прекинут поступак покренут по захтеву тужиоца број 108567, од 20.02.2006. године, за упис у Регистар привредних субјеката промене основног капитала, оснивача и промене удела оснивача код привредног субјекта уписаног у Регистар привредних субјеката као "АА", са матичним бројем ____.

У благовремено поднетој тужби, којом је покренуо управни спор, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреде поступка и због погрешне примене материјалног права. У тужби између осталог наводи, да су управни органи при доношењу управних аката у овој управној ствари поступали противно одредбама члана 22. и 26. Закона о регистрацији привредних субјеката, којим одредбама је прописано и таксативно набројано које све одлучне чињенице Регистратор мора правилно и потпуно да утврди у поступку регистрације, да Регистратор у поступку регистрације не испитује тачност података и веродостојност докумената достављених уз регистрациону пријаву, због чега нема мериторног одлучивања у поступку јер је предвиђено само доношење две врсте одлука и то: закључак којим се одбацује пријава, када нису испуњени услови из члана 22. Закона и решење којим се усваја захтев за регистрационе пријаве, када су испуњени услови из члана 22. Закона (нема решења о одбијању регистрације, нема прекида поступка, нема повраћаја у пређашње стање, нема понављања поступка, нема записника о вођењу управног поступка и других института предвиђених Законом о општем управном поступку) с тим што је Регистратор дужан да донесе решење по регистрационој пријави у року од 5 дана. Пошто Регистратор у законском року од 5 дана није одлучио по регистрационој пријави, био је дужан да поступи по члану 26. Закона о регистрацији привредних субјеката и без одлагања изврши тражени упис. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба уважава и поништава решење туженог органа.

У одговору на тужбу тужени орган сматра да је тужба неоснована из разлога наведених у оспореном решењу и предлаже Врховном суду Србије да донесе пресуду којом се тужба тужиоца одбија.

Одлучујући о законитости оспореног решења, у смислу одредбе члана 39. Закона о управним споровима, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, и списка предмета, Врховни суд Србије налази да је оспорено решење незаконито.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је одбио жалбу тужиоца изјављену против закључка првостепеног органа јер је нашао да је првостепени орган правилно поступио када је, позивајући се на одредбу члана 134. став 1. Закона о општем управном поступку, прекинуо поступак регистрације у Регистар привредних субјеката по пријави тужиоца, до окончања поступка ревизије промене вредности власничке структуре капитала и титулара акције "ВВ", по закључку Владе Републике Србије број: 464-766/2006, од 16.02.2006. године, налазећи да одлука у поступку ревизије представља претходно питање у поступку регистрације по пријави тужиоца.

Према Закону о регистрацији привредних субјеката ("Службени гласник РС", бр. 55/2004 и 61/05) поступак регистрације у Регистар привредних субјеката врши се по систему регистрационе пријаве, и заснива се на начелима: јавности; истинитости и савесности; самосталности у решавању; ефикасности; доступности; економичности; приоритета и јединства узноса података приликом регистрације оснивања, како је то предписано чланом 2. Закона. Одредбама члана 15. и 16. Закона предписано је да се поступак

како је то прописано чланом 3. Закона. Одредбама члана 19. и 10. Закона прописано је да се поступак регистрације покреће подношењем регистрационе пријаве Агенцији, да се регистрациона пријава подноси на прописаном обрасцу који садржи податке који се региструју и уз пријаву се прилажу; документација која се, у складу са овим законом и другим законима, подноси за регистрацију и доказ о уплати накнаде о регистрацији.

Према одредби члана 22. став 1. наведеног Закона, Регистратор по пријему регистрационе пријаве проверава испуњеност услова за регистрацију и то: да ли је надлежан за поступање по регистрационој пријави; да ли је као потписник регистрационе пријаве назначено овлашћено лице; да ли регистрациона пријава садржи све податке у складу са овим Законом; да ли је уз регистрациону пријаву приложена сва документација утврђена законом; да ли је уз регистрациону пријаву приложен доказ о уплати накнаде за регистрацију; да ли су подаци који се уносе у регистрациону пријаву истоветни као и подаци у документацији приложеној уз пријаву; да ли је под истим називом регистрован други привредни субјект, односно да ли је тај назив већ резервисан у складу са овим Законом, ако се регистрациона пријава односи на регистрацију оснивања или промене назива, да ли је под истим називом и са седиштем у истом месту регистрован други привредни субјект, ако се регистрациона пријава односи на регистрацију промене седишта; да ли је уз регистрациону пријаву поднета сагласност која је законом прописана као услов за тражену регистрацију. Ставом 2. наведене законске одредбе изричито је прописано да Регистратор не испитује тачност података и веродостојност докумената достављених уз регистрациону пријаву.

Одредбом члана 23. истог Закона предвиђена је форма одлучивања Регистратора и Регистратор може донети две врсте одлука: решење којим се усваја захтев из регистрационе пријаве, ако су испуњени услови за регистрацију из члана 22. став 1. Закона или закључак којим се одбацује регистрациона пријава, ако Регистратор утврди да нису испуњени услови из чл. 22. став 1. Закона, с тим што Регистратор не може да одбади регистрациону пријаву ако је поднета у складу са овим Законом. Регистратор је дужан да у року од 5 дана од дана подношења регистрационе пријаве донесе одлуку о регистрационој пријави, како је то прописано чл. 24. ст. 1. и чл. 25. ст. 1. Закона.

Полазећи од начела регистрације прописаних чл. 3. Закона о регистрацији привредних субјеката, а нарочито од начела ефикасности, према коме је регистратор дужан да све пријављене податке без одлагања уноси у Регистар, које је афирмисано у одредбама чл. 22-26. Закона, према којим одредбама је Регистратор дужан да у законском року од 5 дана од дана подношења пријаве донесе одлуку, претходно проверавајући да ли су испуњени услови из члана 22. став 1. Закона, без испитивања тачности података и веродостојности достављених докумената и да се због пропуштања рока за одлучивање сматра да је захтев из пријаве усвојен, као и од чињенице да је Законом о регистрацији привредних субјеката прописана целокупна процедура поступка регистрације, укључујући правне лекове и право на управно-судску заштиту, према правном схватању Врховног суда Србије у поступку регистрације - уношења података о привредном субјекту у Регистар привредних субјеката, нема места прекиду поступка по члану 134. став 1. Закона о општем управном поступку. Због тога Агенција за привредне регистре РС није могла да покрене поступак регистрације тужиоца по чл. 134. став 1. Закона о општем управном поступку до доношења одлуке надлежног органа у поступку ревизије процене вредности и власничке структуре "ВВ" по Закључку Владе Републике Србије бр. 464-766/2006 од 16.02.2006. године.

По ставу Врховног суда Србије одлучивањем управних органа по захтеву тужиоца, на начин прописан цитираним одредбама чл. 22-26. Закона о регистрацији привредних субјеката, не вређају се начело законитости из члана 5. и начело истине из члана 8. Закона о општем управном поступку, обзиром да Закон даје могућност лицима која имају правни интерес да пред надлежним судом оспоравају пуноважност регистрације.

У поновном поступку тужени орган ће приликом одлучивања имати у виду датум подношења регистрационе пријаве и законски рок у коме Регистратор решава по регистрационој пријави.

Налазећи да је оспореним решењем повређен зако на штету тужиоца, Врховни суд СРБИЈЕ је, на основу одредбе члана 41. став 1. и 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је у новом поступку тужени орган везан правним схватањем суда као и примедбама суда у погледу поступка, на основу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 15.06.2006. године, У.број 1446/06

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

Дуда/МЂ,06, нз